

naturen, især muligheden for at tillade lukning af visse private arealer, som er et nyt sagsområde. Det er vanskeligt at skønne over det antal sager, disse bestemmelser vil give anledning til. Merudgifterne hertil skønnes at udgøre 1 mio. kr. årligt, idet det samtidig tages i betragtning, at refusionsordningen for digebestyrrelsens udgifter i forbindelse med offentlighedens adgang til strandbredder langs diger bortfalder. Bortfald af refusionsordningen medfører en årlig besparelse på 0,3 mio. kr.

3.3.3. Udvidelse af de generelle beskyttelsesbestemmelser vedrørende naturtyper og småbiotoper

Den foreslåede udvidelse af den generelle beskyttelsesordning for naturtyper og småbiotoper til også at omfatte ferske enge, overdrev samt sten- og jorddiger samt nedsættelsen af størrelsesgrænserne vil kræve øgede personaleresourcer til administrationen i amtskommunerne.

I takt med den successive udvidelse af beskyttelsesordningen, der er sket ved de tidligere revisioner af naturfredningsloven, har der været en stærk stigning i det antal sager om dispensationer, amtskommunerne årligt behandler. Det årlige antal sager af denne art, der behandles i amtskommunerne efter hidtidige regler, er nu ca. 1.200.

Det forventes, at forslagene til udvidelse af beskyttelsesordningen medfører en væsentlig stigning i det hidtidige sagsantal, antagelig mellem en fordobling og en tredobling naturtyperne set under ét. Endvidere forventes sager vedrørende beskyttede sten- og jorddiger at udgøre et betydeligt antal sager.

Ved administrationen af de generelle beskyttelsesbestemmelser har amtskommunerne skullet føre tilsyn med reglerne overholdelse. Den foreslåede udvidelse af beskyttelsesordningen vil medføre behov for en tilsvarende udvidelse af denne tilsynsvirksomhed.

Amtskommunerne har i de senere år i stigende udstrækning foretaget en registrering af de lokaliteter, som er omfattet af beskyttelsesordningen. Dette er sket bl.a. for at forbedre grundlaget for administrationen af bestemmelserne. Gennem dette arbejde tilvejebringes der en dokumentation for de enkelte områders beliggenhed og deres naturfredningsmæssige betydning samt grundlag for amtskommunernes administration og håndhævelse af reglerne. En udvidelse af beskyttelsesordningen vil medføre et behov for, at registreringsarbejdet udstrækkes til de lokaliteter, der inddrages under beskyttelsen. Ligeledes vil der være behov for, at registreringsarbejdet med tiden foretages efter ensartede retningslinier over hele landet, bl.a. med henblik på en senere edb-behandling.

Det må lægges til grund, at der skal foretages en førstegangs registrering, der afspejler forholdene omkring lovens ikrafttræden og en senere løbende vedligeholdende registrering.

Amtskommunerne foretager allerede på indeværende tidspunkt amtsdækkende luftfotograferinger, der anvendes ved § 43-registrering samt § 43-administrationen og tillige gør fyldest på en række andre arealorienterede forvaltningsområder. Selve luftfotograferingen kan derfor ikke betragtes som en amtskommunal merudgift som følge af lovforslaget. Derimod bør de merudgifter, der er forbundet med bearbejdningen af luftfotomaterialet, den supplerende markregistrering og udtegningen af kortmateriale over de beskyttede områder betragtes som en følge af lovforslaget.

For naturtypernes vedkommende vil opgaverne bestå i en éngangsudgift til førstegangs registrering samt et løbende årligt beløb til vedligeholdelsen.

For sten- og jorddigers vedkommende vil der alene være tale om en éngangsudgift, idet der foretages en registrering af de beskyttede diger én gang for alle.

Dette skønnes at medføre en merudgift for amtterne på ca. 10 mio. kr. årligt de to første år.

Den senere vedligeholdende registrering af naturtyperne skønnes, når der ses bort fra luftfotograferingen, årligt af medføre en merudgift på ca. 3,5 mio. kr.

Udgifterne, der er forbundet med udvidelse af beskyttelsesordningen, er justeret i forhold til L 75 som følge af, at bestemmelserne om beskyttelse af søer og vandløb er indsat i lovforslaget.

3.3.4. Plejeforanstaltninger

Det foreslås, at de offentlige myndigheder, der ejer ikke fredede arealer, som er beskyttet af bestemmelserne i § 3, § 4, stk. 1, § 12 og § 13, får pligt til at pleje sådanne arealer, jf. § 52. Bestemmelsen skønnes ikke at medføre øgede økonomiske byrder for de pågældende myndigheder, forudsat at arealerne hidtil har henligget i en rimelig tilstand, eller at ambitionsniveauet ikke lægges for højt. Det bemærkes i den forbindelse, at formålet i første række må være at undgå irreversible skader, og at de offentlige myndigheder, der forvalter arealer, normalt er i besiddelse af et teknisk apparat, som er egnet til at udføre de omhandlede plejearbejder.

På privatejede arealer, der omfattes af § 3, § 4, stk. 1, § 12 og § 13, og som ikke er fredede, kan der gennemføres naturpleje ved indgåelse af aftale med den private grundejer, jf. bestemmelserne i forslagens kap. 8 om naturforvaltning. Af finanslovbevillingen til naturforvaltningsformål overføres fremover gen-